సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు (1963)

స్టేట్ ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్.

v.

మైసూర్ రాష్ట్రం

(ఎస్. కె.దాస్, జె.ఎల్. కపూర్, ఎ.కె.సర్కార్, ఎం.

హిదయతుల్లా మరియు రఘుబర్ దయాళ్, జె.జె.)

రాష్ట్రం వెలుపల ఉన్న కర్మాగారాల నుండి రాష్ట్రంలోని కొనుగోలుదారులకు చేసే అమ్మకపు పన్ను- సరఫరా- అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకం-కేంద్ర అమ్మకపుపన్ను చట్టం, 1956 (74 ఆఫ్ 1956), సెక్షన్ 3-భారత రాజ్యాంగం, రాజ్యాంగ (ఆరవ సవరణ) చట్టం, 1956 ఆర్టికల్ 286 (2) 269 (1) (జి), జాబితా 1 యొక్క ఎంట్రీ 92 ఎ, 19 (1) (ఎఫ్)

సెప్టెంబర్ 11, 1956 న అమల్లోకి వచ్చిన రాజ్యాంగం (ఆరవ సవరణ) చట్టం, 1956 ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 269 లోని క్లాజ్ (1) ఇలా పేర్కొంది, "వార్తాపత్రికలు కాకుండా ఇతర వస్తువుల అమ్మకంపై భారత ప్రభుత్వం (జి) ఈ క్రింది పన్నులను విధించాలి మరియు వసూలు చేస్తుంది.
అంతర్రాష్ట్ర వాణిజ్య క్రమంలో స్థానం .... ఆ అధికరణలోని క్లాజ్ (3) ప్రకారం "అమ్మకం ఎప్పుడు జరుగుతుందో నిర్ణయించడానికి పార్లమెంటు చట్టప్రకారం సూత్రాలను రూపొందించవచ్చు.... అంతర్రాష్ట్ర వాణిజ్యంలో జరుగుతుంది .... 1956 డిసెంబరు 21 న పార్లమెంటు ఆమోదించిన కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని 3 వ సెక్షన్ ప్రకారం అంతర్రాష్ట్ర వర్తకంలో అమ్మకం జరిగినట్లు భావించబడుతుంది. అమ్మితే.. (ఎ) ఒక రాష్ట్రం నుంచి మరో రాష్ట్రానికి సరుకుల తరలింపు సందర్భాలు.

1957-58 లో మైసూరు రాష్ట్రం వెలుపల ఉన్న కర్మాగారాల నుండి సరఫరా చేయబడిన సిమెంటును ఆ రాష్ట్రంలోని కొనుగోలుదారులకు సి. కంపెనీ వివిధ రకాల అమ్మకాలు చేసింది. మైసూర్ శాసనసభ ఆమోదించిన రెండు అమ్మకపు పన్ను చట్టాల కింద మైసూర్ రాష్ట్రం ఈ అమ్మకాలపై పన్ను విధించింది. అంతర్రాష్ట్ర వాణిజ్యంలో జరిగినందున అమ్మకాలపై పన్ను విధించే అధికారం మైసూర్ రాష్ట్రానికి లేదనే కారణంతో సి.కంపెనీ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం మదింపు ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని దరఖాస్తు చేసింది.

కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 3(ఎ) ప్రకారం ఒక రాష్ట్రం నుంచి మరో రాష్ట్రానికి సరుకుల తరలింపు అనేది అమ్మకం ఒప్పందం లేదా సంఘటన ఫలితంగా జరిగినప్పుడు.

టాటా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ. వి.ఎస్.ఆర్. సర్కార్, [1961], ఎల్.ఎస్.సి.ఆర్. 379, తరువాత,

ప్రభుత్వం జారీ చేసిన అనుమతుల ప్రకారం, వాటిలోని నిబంధనల ప్రకారం అమ్మకాలు జరిగినందున, మైసూర్ రాష్ట్రం వెలుపల ఉన్న కర్మాగారాల నుండి సరఫరా చేయవలసి ఉంటుందని అనుమతులు కల్పించినందున అమ్మకపు ఒప్పందాలు దాని సరిహద్దుల వెలుపల ఉన్న ప్రదేశం నుండి మైసూరులో సరుకులను సరఫరా చేయాలనే ఒప్పందాన్ని కలిగి ఉన్నాయని భావించాలి. అందువల్ల కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 3 (ఎ) పరిధిలో జరిగే అమ్మకాలు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 269 దృష్ట్యా ఒక రాష్ట్రం పన్ను విధించలేవు.

రాజ్యాంగ నిషేధాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకాలపై పన్ను విధించే అధికార పరిధి పన్ను అధికారికి లేదు మరియు ఒక పూచీకత్తు వాస్తవాన్ని తప్పుగా నిర్ణయించడం ద్వారా అతను అలా చేయడానికి అధికార పరిధిని ఇవ్వలేడు. అందువల్ల ఉజ్జం బాయి కేసులో నిర్దేశించిన సూత్రం ప్రకారం ఈ పిటిషన్లు అసమర్థమైనవి కావు.

ఉజ్జం బాయి V ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం [1963]1 ఎస్. సి.ఆర్.778 వర్తించదు.

ఒరిజినల్ జ్యూరీ: పిటిషన్ల సంఖ్యలు. 1960 లో 65 మరియు 66.
(ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం.)

ఆర్.జె.కోలా, జె.బి.దాదాచాంజీ, ఓ.సి. పిటిషనర్ల తరపున మాథుర్, రవీందర్ నారాయణ్..

సి.కె. డాఫ్టారీ, సొలిసిటర్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా, ఆర్. గోపాలకృష్ణన్, పి. డి.మెమన్ ప్రతివాదులకు.

1962. ఆగష్టు 28. కోర్టు తీర్పును వెలువరించింది.

సర్కార్, జె-ఇవి రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద అమ్మకపు పన్ను విధించే కొన్ని మదింపు ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని కోరుతూ రిట్లను కోరుతూ రెండు పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి. మూల్యాంకన ఉత్తర్వులు పూర్తిగా చెల్లవని, అందువల్ల ఆర్టికల్ 19 (1) (ఎఫ్), ఆర్టికల్ 31 ప్రకారం తమ ప్రాథమిక హక్కులకు భంగం వాటిల్లుతుందని పిటిషనర్లు ఆరోపిస్తున్నారు.

ప్రతి కేసులో ఇద్దరు పిటిషనర్లు ఉన్నారు, మొదటిది స్టేట్ ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ మరియు రెండవది కోమెంట్ మార్కెటింగ్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్. ప్రతి పిటిషన్ లో ఇద్దరు ప్రతివాదులు కూడా ఉన్నారు, వీరిలో మొదటిది మైసూర్ రాష్ట్రం, ఇది తన ఒక అధికారి ద్వారా, రెండవ ప్రతివాది ద్వారా పన్ను విధిస్తూ మదింపు ఉత్తర్వులను జారీ చేసింది.

1957-58 సంవత్సరంలో మార్కెటింగ్ కంపెనీ చేసిన కొన్ని సిమెంట్ అమ్మకాలకు సంబంధించి మదింపు ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి. మార్కెటింగ్ కంపెనీ ఆ అమ్మకాలను ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ ఏజెంట్ గా చేసిందని పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు. ఇది సరైనదా కాదా అనేది ఈ సందర్భంలో ఖచ్చితంగా సంబంధితం కాదు, ఎందుకంటే మార్కెటింగ్ కంపెనీ కార్పొరేషన్ యొక్క ఏజెంట్ గా పన్ను విధించాల్సిన బాధ్యతను నిరాకరించదు. మైసూర్ రాజ్యం వెలుపల నుండి సరుకును తరలించే అమ్మకాలపై పన్ను విధించబడుతుందా అనేది మాత్రమే వివాదం. అంతర్రాష్ట్ర వాణిజ్యంలో చేసిన అమ్మకాల వల్ల తాము అంత బాధ్యత వహించబోమని, రాష్ట్ర శాసనసభలోని ఏ చట్టమూ పన్ను విధించజాలదని పిటిషనర్లు వాదించారు.

1957-58 అసెస్మెంట్ ఇయర్ ఒకటే అయినా రెండు అసెస్మెంట్ ఆర్డర్లు ఉండేవి. ఎందుకంటే ఆ సంవత్సరంలో మైసూరులో రెండు అమ్మకపు పన్ను చట్టాలు అమలులో ఉన్నాయి, అవి మైసూర్ అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1948, మరియు మైసూర్ అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1957, వీటిలో రెండవది 1957 అక్టోబరు 1 నుండి మునుపటి పన్నును రద్దు చేసింది. ఏప్రిల్ 1, 1957 నుంచి సెప్టెంబర్ 30, 1957 మధ్య జరిగిన వివాదాస్పద అమ్మకాలపై 1948 చట్టం కింద, 1957 అక్టోబర్ 1 నుంచి 1958 మార్చి 31 మధ్య జరిగిన అమ్మకాలపై 1957 చట్టం కింద పన్ను విధించారు. ఈ రెండు మూల్యాంకన ఉత్తర్వులను పిటిషనర్లు సవాలు చేశారు.

రాష్ట్ర చట్టాల ప్రకారం పన్ను విధించబడింది. ఇప్పుడు రాజ్యాంగంలోని 286(2) అధికరణ ప్రకారం చట్టప్రకారం పార్లమెంటు వరకు తప్ప. లేనిపక్షంలో అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లపై పన్ను విధించే చట్టాన్ని ఒక రాష్ట్రం ఆమోదించజాలదు. 1956 సెప్టెంబర్ 11 న అమల్లోకి వచ్చిన రాజ్యాంగ (ఆరవ సవరణ) చట్టం 1956 ద్వారా ఈ నిబంధనను తొలగించారు. రాజ్యాంగ (ఆరవ సవరణ) చట్టం కూడా కళను సవరించింది. 269, అటువంటి సవరణ తరువాత సంబంధిత భాగం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

ఆర్టికల్ 269 (1)- "ఈ క్రింది సుంకాలు మరియు పన్నులను భారత ప్రభుత్వం విధించి వసూలు చేస్తుంది.

(2) వార్తాపత్రికలు కాకుండా ఇతర వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లపై పన్నులు, అటువంటి అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లు జరుగుతాయి. అంతర్రాష్ట్ర వర్తకం లేదా వాణిజ్యం ....

(3) అంతర్రాష్ట్ర వర్తకం లేదా వాణిజ్యంలో వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలు ఎప్పుడు జరుగుతుందో నిర్ణయించడానికి పార్లమెంటు చట్టం ద్వారా సూత్రాలను రూపొందించవచ్చు.

రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం కూడా ఏడవ షెడ్యూలును సవరించి 92 ఎ అంశాన్ని జాబితా 1 లో చేర్చి, అంతర్రాష్ట్ర వర్తకం లేదా వాణిజ్యంలో చేసిన వార్తాపత్రికలు కాకుండా ఇతర వస్తువుల అమ్మకాలు లేదా కొనుగోళ్లపై పన్ను విధించే అధికారాన్ని కేంద్రానికి ఇచ్చింది మరియు జాబితా 2 లోని పాత అంశం 54 స్థానంలో వార్తాపత్రికలు మినహా ఇతర వస్తువుల అమ్మకాలు లేదా కొనుగోళ్లపై పన్ను విధించే అధికారాన్ని రాష్ట్రానికి ఇచ్చింది. జాబితా I యొక్క ఎంట్రీ 92A కు లోబడి. రాజ్యాంగం యొక్క ఈ సవరణ కాబట్టి రాష్ట్రాలు అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్ను విధించలేవు.

1962 డిసెంబర్ 2 న. పార్లమెంటు కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టాన్ని ఆమోదించింది, దీనిలో ఎస్.3 అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకాన్ని నిర్వచించింది. ఈ సెక్షన్ 1957 జనవరి 5 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది. ఈ చట్టంలోని పన్ను నిబంధనలు చాలా ఆలస్యంగా అమల్లోకి వచ్చాయి, కానీ వాటితో మేము ఈ కేసులలో ఆందోళన చెందడం లేదు.

1957-58 మదింపు సంవత్సరం మొత్తం కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్ 3 అమల్లోకి వచ్చింది. అందువల్ల, ఆ సంవత్సరంలో, కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 3 లో నిర్వచించిన విధంగా అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకం అయిన అమ్మకానికి రాష్ట్రం పన్ను విధించలేదు. ఆ విభాగం అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకాన్ని రెండు విధాలుగా నిర్వచించింది, వాటిలో ఒకటి ఈ విధంగా ఉంది: " వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలు జరిగినట్లు పరిగణించబడుతుంది. అంతర్రాష్ట్ర వర్తకం లేదా వాణిజ్యంలో అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లు- (ఎ) ఒక రాష్ట్రం నుండి మరొక రాష్ట్రానికి సరుకుల తరలింపును సూచిస్తుంది." వివాదాస్పద అమ్మకాలు ఈ రకానికి చెందినవని, అందువల్ల ప్రతివాది వాటిపై పన్ను విధించలేరని పిటిషనర్లు వాదించారు.

ఈ నిర్వచనంలో మరో రాష్ట్రం నుంచి మైసూరుకు సిమెంట్ తరలింపు జరిగిందా అనేది ప్రశ్న. టాటా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీలో. లిమిటెడ్. 5. ఎస్.ఆర్. సర్కార్ కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 3 (ఎ) ప్రకారం ఒక రాష్ట్రం నుంచి మరో రాష్ట్రానికి సరుకుల తరలింపును సూచిస్తుంది. వివాదస్పద అమ్మకాల్లో పాల్గొన్న సిమెంట్ వాస్తవానికి మరో రాష్ట్రం నుంచి మైసూరుకు తరలించిన విషయాన్ని కాదనలేం. ఈ ఉద్యమం అమ్మకం ఒప్పందంలో ఒడంబడిక లేదా సంఘటన యొక్క ఫలితం కాదని మాత్రమే ప్రతివాదులు వాదిస్తున్నారు.

కాబట్టి ఈ అప్పీలు ఫలితం మరో రాష్ట్రం నుంచి మైసూరుకు సిమెంట్ తరలింపు అమ్మకపు ఒప్పందంలో ఒడంబడిక వల్ల జరిగిందా లేక అటువంటి ఒప్పంద సంఘటన వల్ల జరిగిందా అనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ ప్రశ్న ఒప్పందంపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు ఒప్పందాన్ని సరిగ్గా అభినందించడానికి, ఎటువంటి వివాదం లేని అమ్మకాల ప్రక్రియను ప్రస్తావించాలి. ఇప్పుడు సంబంధిత సమయంలో ప్రభుత్వం జారీ చేసిన పర్మిట్, అందులోని నిబంధనల మేరకు మాత్రమే సిమెంట్ కొనుగోలు చేయవచ్చు. కొన్ని చట్టబద్ధమైన నిబంధనల ఫలితమే ఇందుకు కారణమని తెలుస్తోంది. మాకు

సంబంధించిన అన్ని అమ్మకాలు ఇలాంటి అనుమతుల కిందే ఉన్నాయి. దురదృష్టవశాత్తూ పిటిషనర్లు తమ పిటిషన్లలో పర్మిట్ నమూనా కాపీని వెల్లడించలేదు. అయితే అనుమతుల ఉనికి వివాదంలో లేనందున, పిటిషన్లలో పేర్కొన్నందున, పిటిషనర్లు పర్మిట్ యొక్క నమూనా కాపీని సమర్పించడానికి విచారణ సమయంలో అనుమతించారు, దీనిని ప్రతివాదులు సరైన నమూనాగా అంగీకరించారు. ఉత్పత్తి చేసిన నమూనాను బట్టి పర్మిట్ తో కప్పబడిన సిమెంట్ ను సరఫరా చేయాల్సిన సిమెంట్ కర్మాగారం పేరు అందులో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. మైసూర్ వెలుపల ఉన్న కర్మాగారాల నుండి సరఫరా చేయడానికి అనుమతులు అవసరమయ్యే అమ్మకాల గురించి మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము. ఈ అనుమతులు కొనుగోలుదారులకు జారీ చేయబడ్డాయి మరియు వాటిలో పేర్కొన్న సరఫరాదారు మార్కెటింగ్ కంపెనీ. పర్మిట్ అందుకున్న తరువాత కొనుగోలుదారు మార్కెటింగ్ కంపెనీకి ఆర్డర్ ఇచ్చాడు మరియు తరువాత దానితో ఒక సంస్థ ఒప్పందం చేసుకున్నాడు.

మదింపు ఆర్డర్లు చేయడంలో, ట్యాక్సింగ్ ఆఫీసర్ సంస్థ ఒప్పందాలు ఏ నిర్దిష్ట కర్మాగారం నుండి ఎటువంటి సరఫరాలను అందించలేదని మరియు సరఫరాదారు, మార్కెటింగ్ కంపెనీ యొక్క సౌలభ్యానికి అనుగుణంగా మాత్రమే మైసూర్ రాష్ట్రం వెలుపల ఉన్న కర్మాగారాల నుండి సరఫరాలు చేయబడ్డాయి మరియు ఒప్పందాలలో ఎటువంటి ఒడంబడిక కారణంగా కాదని గమనించారు. లిఖితపూర్వక ఒప్పందాల్లో ఏ ఒక్క కర్మాగారం నుంచైనా సరఫరా చేయాలనే ఒడంబడిక లేనమాట వాస్తవమే కానీ వాటిలో పార్టీల మధ్య ఒప్పందం పూర్తిగా పొందుపరచలేదని మనకు అనిపిస్తోంది. ఏదేమైనా, ప్రతి ఒప్పందం స్పష్టంగా సూచించిన పర్మిట్ నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది. అనుమతి కింద, అందులోని నిబంధనల మేరకు మాత్రమే అమ్మకం జరుగుతుందనే విషయంలో వివాదం లేనందున, దానికి లోబడి ఒప్పందాన్ని చదవాలి. నుండి మైసూరు వెలుపల ఉన్న ఏదో ఒక కర్మాగారం నుంచి సరఫరా చేయాల్సి వస్తే, ఒప్పందాల్లో ఒక ఒడంబడిక ఉందని భావించాలి. మైసూరు సరిహద్దుల వెలుపల ఉన్న ప్రదేశం నుండి సరుకులను సరఫరా చేస్తారు. అటువంటి ఒప్పందం కింద అమ్మకం అనేది

స్పష్టంగా ఎస్ లో నిర్వచించిన విధంగా అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకం అవుతుంది. 3(ఎ) కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టం. రాజ్యాంగం, కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టం నిబంధనల దృష్ట్యా ఒక రాష్ట్రం అటువంటి అమ్మకంపై పన్ను విధించడానికి వీల్లేదు. అందువల్ల పిటిషన్ విజయవంతమవ్వాలని భావిస్తున్నాం.

అయితే శ్రీమతిలో మా నిర్ణయం దృష్ట్యా పిటిషన్లు అసమర్థంగా ఉన్నాయని చెప్పారు. ఉజ్జం బాయి వి. మైసూరు చట్టాల ప్రకారం పన్ను విధించే అధికారులకు ఒక నిర్దిష్ట అమ్మకం అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకమా కాదా అని నిర్ణయించే అధికార పరిధి ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి ఉంది మరియు అటువంటి అధికార పరిధిని ఉపయోగించడంలో క్వాసి-జ్యుడీషియల్ ట్రిబ్యునళ్లుగా వారు చేసిన ఏదైనా తప్పు ఏ ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించదు. కానీ ఆ కేసు స్పష్టంగా గుర్తించదగినదని మేము భావిస్తున్నాము. దాస్, జె., "ఒక క్వాసీ-జ్యుడిషియల్ అథారిటీ అధికార పరిధి లేకుండా వ్యవహరిస్తే లేదా ఒక పూచీకత్తు వాస్తవానికి సంబంధించి పొరపాటు చేయడం ద్వారా అధికార పరిధిని తప్పుగా స్వీకరించినట్లయితే మరియు దాని ఫలితంగా చర్య ప్రాథమిక హక్కుకు ముప్పు కలిగిస్తుంది లేదా ఉల్లంఘిస్తే, ఆ హక్కును అమలు చేసే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది మరియు ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్ వేయబడుతుంది." ఒక చట్టం చట్టవిరుద్ధంగా ఉండి, తీసుకున్న చర్య పరిధి లేని పక్షంలో ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్ వేస్తామని చెప్పారు. సమర్థులుగా ఉండాలి. ఇక్కడ కూడా అంతే. అంతర్రాష్ట్ర అమ్మకాలపై పన్ను విధించే అధికారం ట్యాక్సింగ్ అధికారికి లేదనే విషయంలో ఎలాంటి వివాదమూ లేదు, ఒక రాష్ట్రం వాటిపై పన్ను విధించడంపై రాజ్యాంగపరమైన నిషేధం ఉంది.
ఒక వాస్తవాన్ని తప్పుగా నిర్ణయించడం ద్వారా అతను అలా చేయడానికి తనకు అధికార పరిధిని ఇవ్వలేకపోయాడు. అదే ఆయన ఇక్కడ చేసినట్లు తెలుస్తోంది. అందువల్ల ఉజ్జం బాయి కేసులో తీర్పు ప్రస్తుత కేసుకు వర్తించదని, పిటిషన్లు పూర్తి సమర్థమైనవని మేము భావిస్తున్నాము .

ఫలితంగా పిటిషన్లను అనుమతించి, పిటిషన్లలో పేర్కొన్న అసెస్మెంట్ ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తూ, బయటి నుంచి మైసూరుకు సరుకులు తరలించిన పిటిషన్లలో పేర్కొన్న అమ్మకాలకు సంబంధించి పన్ను విధించకుండా లేదా వసూలు చేయకుండా ప్రతివాదులను నిరోధిస్తూ తగిన రిట్లను జారీ చేయాలని మేము ఆదేశిస్తున్నాము. పిటిషనర్లు అనుమతులను వెల్లడించాలని, పిటిషన్లలో తమ కేసును సాధ్యమైనంత స్పష్టంగా పేర్కొననందున ఖర్చులకు ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు. వారికి కొంత వెసులుబాటు కల్పించినందున ఈ పిటిషన్ల ఖర్చులను వారికి దూరం చేయడం సబబేనని భావిస్తున్నాం.

పిటిషన్లకు అనుమతి..